

HOOFDSTUK I

Rijden

“Kijk, daar rijdt een John Deere”, roept Sjoerd.

Zijn vriend Wesley kijkt meteen op van het stuur. De jongens zijn aan het spelen op de boerderij van oom Frans, de oom van Sjoerd. Daar spelen ze heel vaak, omdat ze allebei dol zijn op trekkers en alles wat bij de boerderij hoort.

Vandaag mogen ze op de zitmaaier het gras van het erf maaien.

Ze doen dan net alsof ze op een echte trekker in de wei rijden.

“Maak je wel nette banen, boer Wesley?” zegt Sjoerd met een lage stem. “Je moet wel op de wei blijven letten, hoor. Volgens mij zie ik een kleine bocht in je baan toen je naar de John Deere keek.”

Wesley kijkt achterom om te zien of Sjoerd gelijk heeft.

Natuurlijk maakt hij daardoor meteen weer een bocht in zijn baan. Sjoerd wordt boos. “Laat mij maar rijden, straks verpest je de hele wei nog.”

Wesley wordt ook boos. Sjoerd zat hem met opzet af te leiden, zodat hij scheef zou rijden. “Jij zat mij af te leiden, dat is niet eerlijk!” zegt Wesley boos.

“Sjoerd, Wesley, het is tijd om naar huis te gaan.”

Sarah, de oudste dochter van oom Frans komt ze halen.

Sjoerd en Wesley rijden met tegenzin de zitmaaier de schuur in en lopen dan samen naar het huis van oom Frans. Als ze de keuken inlopen, krijgen ze nog een glas limonade van tante Josien.

“Dank u wel, tante”, zegt Sjoerd. “Mogen we morgen weer komen helpen?”

“Natuurlijk jongens, jullie zijn altijd welkom”, zegt tante Josien.

Sjoerd en Wesley pakken hun fiets en rijden om het hardst naar huis. “Morgen negen uur bij mij!”roept Sjoerd naar Wesley.

“Goed. Tot morgen”, zegt Wesley.

Als Sjoerd om kwart over vijf thuis de keuken binnenkomt, mag hij meteen zijn handen wassen en aan tafel gaan zitten. Zijn vader is net thuis van de bank. Daar werkt hij. Aan tafel vertelt zijn vader over de vele regels waar hij zich nu aan moet houden op de bank. Sinds de crisis is alles lastiger geworden.

Daarna vertelt Sjoerd dat hij met Wesley op de zitmaaier heeft gezeten. Zijn vader is meteen bezorgd. “Je rijdt toch niet op een echte trekker?”vraagt hij.

“Nee, hoor”, zegt Sjoerd, “maar dat zou ik wel graag leren. Ah, toe pap, mag ik deze zomer nou eens leren rijden?”

“Nee, daar komt niets van in”, zegt zijn vader. “Wat nou als je een ongeluk krijgt? De verzekering betaalt dan geen cent, omdat je nog helemaal niet mag rijden. Ik wil het niet hebben.”

Sjoerd zucht teleurgesteld. Ieder jaar hetzelfde liedje.

Hij wil graag leren rijden, maar zijn vader vindt hem te jong.

“Maar wanneer mag ik dan leren rijden?”vraagt hij.

Zijn vader zucht ook: “Pas wanneer je achttien jaar bent, zoon.”